

01/ 0045

מזכירות הפיקוד העליון
 לשכת הרמטכ"ל
 מנ- 341 - 395

27 דצמ' 67

עוזק מס' מתוך 5 עוזקים
 מסמך זה כולל 24 דפים

דיון המטה הכללי של צבא-הגנה לישראל 36/67

27 דצמ' 67

י. רבין	י. רב-אלוף	נזכחים: יו"ר
ח. בר-לב	ח. אלוף	
ע. ויצמן	ע. אלוף	
א. יריב	א. אלוף	
ש. אייל	ש. אלוף	
מ. פלד	מ. אלוף	
מ. הוד	מ. אלוף	
ש. אראל	ש. אלוף	
ד. אלעזר	ד. אלוף	
ע. נרקיס	ע. אלוף	
י. גביש	י. אלוף	
ר. זאבי	ר. אלוף	
א. שרון	א. אלוף	
י. חל	י. אלוף	
י. חפץ	י. אלוף	
א. פלד	א. אלוף	
ע. חורב	ע. אלוף	
מ. מרדור	מ. מר	חסריט:
מ. קשתי	מ. מר	
י. ליאור	אל"מ	מוזמנים:
י. רביב	אל"מ	
ש. גח	סא"ל	
ח. ורדי	רס"נ	מזכירה:
ל. אונגר		קצרניה:

על סדר היזום: הגבולות האפשריים של מדינת ישראל לאור צרכי הבטחון.

הדיון נפתח: 0800 - 27
 הדיון נגמר: 1045 - 27

רב-אלוף י. רבין:

אני בכל מקום אגיד גם את דעתי. אני חושב שהשאיפה צריכה להיות

של מדינת ישראל להסדר קבע, לחיפוש דרכים לשלום. רק אני מוסיף, לא בכל מחיר.

אחר כך בכל תחום מה הוא המחיר.

סוף סוף חפסו האמריקאים את הפרינציפ. אם כי זה חשוב מאד

בידי מי חהיה תימן, בסה"כ זה לא הדבר היחידי הקובע. הם

מוכנים ללכת יותר ממה שאנו הערכנו. אנשים בקיאים אומרים שמאז מלחמת העולם השניה לא

היה מקרה פרט לתימן שהרוסים הטעילו בתפקיד מבצעי. נכון שתימן זה רחוק ואפשר לעשות

מה שרוצים אבל לא כל מה שאפשר לעשות בתימן אפשר במקום אחר.

לכן, אי אפשר להתעלם מהקורס הזה. £

סבר שני שקשור בענין - במדינה מסוימת יש לנו תלות הולכת וגוברת

וזה באמריקאים - צערבון מוגבל. כי ודאי, מי שמעריך את חומרת הסכנה הצבאית מוכרח להגיע

למסקנות שהתלות גדולה יותר. אם צריך יותר ציוד ויותר מהר, אין היום כתובה להשיגו.

מי שמעריך פחות יכול לאמר שהתלות קטנה יותר.

דבר שלישי שהוא בשבילי הנחה יסוד - שמדינת ישראל, היום אין מה

לדבר על ויתור כל שהוא שלא תמורת הסדר שלום על כל המשמעויות שבו.

אני מציין לא להכנס לניואנס כזה או אחר. אני אומר שלושה עקרונות:

(א) סטטוס שונה לגדה מאשר לירדן.

(ב) שלטון אזרחי או בדרך הפחדון הפוליטי של מדינה פלשתינאית או שלמון

אזרחי ירדני. 3

(ג) הירדן כקו ההגנה.

לדעתי אסוריה זה מקום שאסור לסגת. לא רוצה להעלות אם יש

סיכוי להסדר עם סוריה, אבל מבחינת מגמות. אפשר לסגת חצי ק"מ פה או חצי ק"מ שם אבל ביטודו של דבר אסור לסגת.

לגבי מצרים. אני אומר - אני בסיס ההנחה של הסדר שלום אני

חושב שקו המינימום שלי נראה הוא לא א בהכרח החעלה.

אני מזכיר עוד פעם, נקודת המוצא שלי שלא הולכים לנסיגה אלא בהסדר קבע שאחד האלמנטים שלו זה גבול פתוח. ואני לא רוצה להכנס לדיון איפוא הקו. ברור דבר אחד. שבשום פנים אי אפשר לזוותר על מרחב שרם אל שייך כשטה ישראלי. אסור לזוותר על אל-עריש פלוס מינוס. וכל היתר, איך שם בדיוק לחלק את השטח אני לא מוכן כרגע להגיד. אבל נקודת המוצא שלי שאני לא מאמין שאפשר להציע ברצינות למצרים שלום כשקו הגבול הוא על החעלה.

צה"ל צריך לאמר ~~אם~~ שואלים את דעתו הצבאית, הוא צריך לאמר : שיבר אחד
פחות למען הבטחון - בשום אופן לא! זה מבהינה צבאית שהורה, לא יכולים להיות גבולות
יותר טובים וכל נסיגה מזאת רק תשבש את המצב הבטחוני וממילא ירחיק את השלום.

אלוף הוד

לכן, לסכם את דעתי. אנחנו יושבים היום בגבולות לא אידיאליים.

חסר לנו הליטני, כדי להיות חזקים. כי זה מים, זה חשמל זה כל מה שחסר עדיין למדינת ישראל בלי להשקיע מליונים. אין לנו היום טענות לגבולות שאנו יושבים בהם, אסור שיהיו לנו ואסור לנו לחפש פתרונות אחר להלק את סיני.

אני רוצה להסב את השומת לבכם ולהזכיר לכם את הרביעי ביוני כשישבנא

עם 7 דיויות להגן על הגבול ולא הצלחנו להחזיק אותו יוחר מעשר דקות. ואנחנו יושבים על התעלה הזו, אני לא רוצה לספר לפורום מה יש שם. ושם אפשר לשמור על הגבול בלי שום בעיות. אין שום סיכוי שם נחלק את סיני, זה יהיה כמו בגבול שלנו רק יהיה באמצע סיני ואנו נשב עם 9 דיויות ולא נוכל לשמור עליו. אני לא רוצה לדבר על המרחב האוירי של סיני שנותן בטחון ששום 50 פאנטום לא נותנים. זה התראה של 27 דקות שאי אפשר להחליף אותם עם שום כוח. עדיף ללכת לגבול הישן שם יש קשר, יש דרכים ולא צריך להשקיע את כל הכסף בשדות תעופה. לגבי ירדן אם לדבר על הגבול הבטחוני. אנחנו צריכים לשבת על הרמה כי

היא נוחת מה שעוד אז הבינו היהודים "מי שיושב למעלה מסתכל למעלה למטה". זה טוב לגבי רמת הגולן. קאבל מבחינה אוירית רק החרמון ששם רואים את דמשק בלילה כעל כף היד. ומה שרואים בעינים רואים באמצעים אחרים.

לכן הייתי מסכם, מבחינה בטחונית לקיומו ש עם ישראל ולא רק מדינת

ישראל, אסור לנו להסתכל על זה שיש לנו קשיים במשך 50 השנים הבאות. ההורים שלנו לא היו מודאגים מהקשיים לשבעים השנים הבאות. הם באו מתוך חינוך ש ואנו חלק מזה ונולדנו מה והבנים שלנו נולדו מה. צריך לכל העולם להגיד: "לא מענינים אותנו לחצים טקטיים שלהם של צרפת או של אמריקה או של רוסיה, אצלנו זו שאלה של קיום ואל זה לא נתוכח".

אלוף נרקיס:

דיון בזה אני לא חושב שהיה אי

פעם ואינני יודע אם טוב שנעשה או לא. דה פקטו כיון שנעשה אני חושב שחשוב שהדעה תהיה קיצונית. זה דבר אחד.

בהודשים האחרונים מעיסוק בערבים אני יודע

שהם שונאים אותנו בכל רמ"ח אבריהם ושסה גידיהם.

לבנון לא מדאיגה.

אצל הסורים מהומה פנימית. ירדן לא תופסת כמדינה.
מצרים מחפוקת כי מבחינה כלכלית ופוליטית מצבה חמור.

אנו יכולים להחזיק מעמד בצבא שלנו ^{שם} קצת פחות ~~שענה~~ מיטה.

אלוף גביש:

לדעתי אלה הגבולות שנותנים

בטחון. אני חושב שהאויב העיקרי הוא המצרים. נוכחנו בזה. אני לא בטוח שהמלחמה הבאה
תחיל דוקא במצרים. עלול להיות שהטורים יפתחו דוקא. אבל מצרים היא ציר הצבאוח הערביים
וגבול עם מצרים הוא החעלה.
אפשר לדבר על שטחים מפורזים ואני מתכוון בצד השני על נוסח ניצנה. יכול להיות.
אבל אנו חייבים לראות את התעלה כגבול שאפשר להגן עליה.

אני על כל פנים לא מוכן להמליץ בשום פנים על חזוזה משט.

אלוף שרון:

הדיון הזה חשוב מאד. בניגוד לשייקה אני חושב שיש לנו כל הזכות המלאה לא רק להתבטא אלא גם להשפיע. מה שיכתיב למדינת ישראל הרבה

זה עמדת צה"ל.

אלוף גביש:

אני חושב שקציני צה"ל צריכים להגיד את דעתם מבחינה צבאית-בטחונית.

אלוף שרון:

זאת לא הנקודה העיקרית דוקא. אין להפריד היום בין הגישה הפוליטית

והגישה הבטחונית הטהורה. מה שיכתיב את עמדת הממשלה זה מה אנו אומרים

בנושא. זה השפיעה לפני המלחמה וגם היום. היום גם בצביבור וגם בממשלה יש די הרבה

חרדה שנובעת מאיחזנו. אינני רוצה לחזור על כל מה שנאמר היום. אני חושב שהחשש המוגזם

ממלחמה. בכלל, אנשים מהעלטים מזה שרק לפני 6-7 חודשים השמדנו את הכוחות האלה

ויכולנו להגיע לכל מקום. ישנו החשש הנוראי שאנו עומדים בהוסר כלי נשק.

לא הוזמנתי לפגישה עם אשכול אבל דיברתי בנושא זה והייתי בדעה ששום

שעל אדמה ושום נסיגה, דיברתי גם בשמך מוטי ואני שמח שקלעתי לדעתך.

לנושא עצמו. אף פעם לא הייתי עם עזר בגישה כל כך שווה אבל אני רוצה

להתרכז יותר בצד הצבאי ולא הפוליטי כי אני רוצה להיות עוד הרבה שנים בצבא.

אני רוצה לגעת במשמעות השונה בענין הדברים השונים שהושמעו בקשר לשטחים.

ראשית, סיני. אני מקבל את דעתו של שר הבטחון בכנס לפני כמה זמן שהגבולות האלה הם לא

גבולות שלום. 100 ק"מ מקהיר זה לא גבולות שלום. אבל הם גבולות מניעת מלחמה, או בכל

מקרה, גבולות של מניעת סכנת השמדה.

יש דוגמה יותר טובה מהמצב של היום? יושבים 700 טנקים מעבר התעלה

ואנו מחזיקים עם עשיריף הכמות ומרוצים לגמרי.

בואו נחזור 7 חודשים אחרת. לא ליום הראשון. היו 700 טנקים ולנו

היה מספר דומה. אם כי ש' בשדה הערכנו - נבלום, נשמיד, היתה די הרבה חרדה.

היום אנחנו יושבים במצב אידיאלי לכן הגבול של היום הוא הגבול הטוב שמבטיח מניעת

סכנת השמדה. מה יקרה אם נצא מהשטח הזה באיזה שלב. השטח היה מפורז. גם אחרי הסדר

של שלום מוחלט אם יהיה, אני לא מאמין בשלוב הזה, בגלל נקודת הפוצא של יחסינו עם

הערבים. לפי דעתי אנו צריכים להתיחס לשלום כזה בצורה אחרת מאשר מדינה אחרת.

השלום זה לא דבר שאני צריך אותו היום.
אנו נחזק את הצבא שלנו עד לנורמליזציה מוחלטת. לא תהיה נורמליזציה

במשך עשרות שנים.

לדעתי הגבולות שצריך להחזיק אותם הם הגבולות הנוכחיים, ללא

כל נסיגה ללא כל הסדר שלא יבטיח שליטה צבאית מוחלטת שלנו בשטח. זה ממילא אומר :
להחזיק את המצב הנוכחי.

אלוף זאכי:

לסיכום - אסור לנו לצאת עם שוט הצעה של החזרת שטחים חמורת שלום כי איננו מאמינים ב זה. גם לא חכסיסית. הגדה המערבית לא היתה שייכת לחוסיין ולא ליורשיו ולא נדון בה עם אף אחד. יש בה בעיות קשות של אוכלוסיה, צריך לטפל בזה ובנתיים צריך להשאר בסטטוס קוו של שטח כבוש.

סיני - צריך לשבת בגבול שמאפשר קיום למדינת ישראל